

PRZEPADNIENIE (3) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* przepadnienie (3). ◊ [I przepadnieni(e)m. ◊ L przepadnieniu.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Pęknięcie, rozszczepienie; szczelina* (3) : Pator, Hiatus, et apertio – Rozszczepienie, przepadnienie. *Calep* 761b.

Wyrażenie: »przepadnienie kości« (2): Przepádnienie kości/ łzukay Złamánié. *SienLek* Aaaav, 174; [(*nagł*) O przepadnieniu kofczy. (-) Gdy fię kofcz przepadnie v konia od nieczego/ lecz gi tak [...]] *SprLek* C2].

Szereg: »złamanie albo przepadnienie« (1): Złamánié/ álbo przepádnienie kości końfkicy/ y innych bydłat. *SienLek* 174.

2. [*Kara utraty pieniędzy lub innych dóbr*:

Wyrażenie przyimkowe: »pod przepadnieniem [*jaką sumą*]« = *pod groźbą [jakiej] kary*: a then thesz formąn ma do wodzycz, v kogo thego konia kupiel, a ma go tu załz poftawidz we dwie niedzieli pod przepadnieniem dziełfiaczią grzywien *ZapWpolKob* 1550 1/40v.]

Synonim: 1. rozszczepienie.

Cf [PRZEPAD], PRZEPADEK, 1. PRZEPAŚĆ